

32003L0030

17.5.2003

EUROOPA LIIDU TEATAJA

L 123/42

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2003/30/EÜ,
8. mai 2003,
millega edendatakse biokütuste ja muude taastuvkütuste kasutamist transpordisektoris**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

võttes arvesse Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽²⁾

võttes arvesse regioonide komitee arvamust, ⁽³⁾

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽⁴⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Göteborgis 15. ja 16. juunil 2001. aastal toimunud Euroopa Ülemkogu kohtumisel lepidi kokku ühenduse säästva arengu strateegias, mis koosneb meetmestikut, mis sisaldab biokütuste arendamist.
- (2) Loodusressursid, mille kaalutletud ja mõistlikule kasutamisele viidatakse asutamislepingu artikli 174 punktis 1, hõlmavad naftasaadusi, maagaasi ja tahkeid kütuseid, mis on energia peamised allikad, kuid ka süsinikdioksiidi heite peamised tekitajad.
- (3) Biokütuste tootmiseks oleks olemas siiski suur hulk biomassi, mida saab põllumajandus- ja metsamajandussaadustest, aga ka metsandusest ning metsatööstusest ja põllumajanduslikust tootmisest ning toiduainetööstusest pärit jäätmetest ja jääkidest.
- (4) Transpordisektori arvele läheb üle 30 % energia lõpptarbimisest ühenduses ja see sektor laieneb. Suundumusega kaasneb energiatarbimine ja seega ka süsinikdioksiidi heite suurenemine, kusjuures kandidaatriikides on see protsentuaalselt suurem pärast nende ühinemist Euroopa Liiduga.
- (5) Komisjoni valge raamatu peatükis "Euroopa transpordipoliitika aastal 2010: aeg on otsustada" eeldatakse, et transpordist lähtuv CO₂ heide suureneb ajavahemikus

1990–2010 kuni 50 %, ulatudes umbes 1 113 miljoni tonnini, kusjuures põhiosa langeb autotranspordile, mille arvele läheb 84 % transpordiga seotud CO₂ heitest. Ökoloogilist seisundit silmas pidades kutsutakse valges raamatus üles kasutama alternatiivkütuseid, nagu on biokütused, ja vähendama sõltuvust naftatoodetest transpordisektoris (praegu 98 %).

- (6) Biokütuste ulatuslikum kasutamine transpordisektoris moodustab osa Kyoto protokolliga täitmiseks ettenähtud meetmepaketis ning hilisemate kohustuste täitmiseks vajalikes meetmepakettides.
- (7) Biokütuste ulatuslikum kasutamine transpordisektoris, ilma et see tõrjuks välja teiste võimalike alternatiivkütuste, sealhulgas mootorsõidukites kasutatava veeldatud naftagaasi või rõhu all oleva maagaasi kasutamist, on tähtis vahend, mis võimaldab ühendusel vähendada sõltuvust imporditavast energiast, mõjutada transpordisektori käitumist ja seega ka energiavarude tagamist keskmises ja pikaajalises perspektiivis. See kaalutus ei tohiks siiski ühelgi juhul vähendada kütuse kvaliteeti, sõidukitest lähtuvaid heitmeid ja õhu kvaliteeti käsitlevate ühenduse õigusaktide täitmise tähtsust.
- (8) Tänu tehnoloogilisele arengule saab Euroopas praegu kasutusel olevates autodes probleemideta kasutada vähese biokütusesisaldusega segu. Kõige uuemad tehnikaalased saavutused võimaldavad kasutada suurema biokütusesisaldusega segusid. Mõnes riigis kasutatakse juba segusid, mille biokütusesisaldus on 10 % ja rohkem.
- (9) Sõidukipargid pakuvad võimalust kasutada suurema kontsentratsiooniga biokütuseid. On linnu, kus sõidukipargid kasutavad juba puhtaid biokütuseid ning teataval juhul on see aidanud parandada õhu kvaliteeti linnapiirkondades. Liikmesriigid võiksid sellest tulenevalt edaspidi soodustada biokütuste kasutamist ühissõidukites.
- (10) Biokütuste kasutamise soodustamine transpordisektoris on samm biomassi laiema kasutamise suunas, mis võimaldab biomassi tulevikus ulatuslikumalt uurida, kusjuures ei välistata ka muid võimalusi, näiteks vesinik.
- (11) Liikmesriikide teaduspoliitikasse, mille raames uuritakse biokütuste ulatuslikumat kasutamist, tuleks märkimisväärselt olulisemal määral inkorporeerida vesinikusektor ning edendada seda võimalust ühenduse asjakohaseid raamprogramme arvesse võttes.

⁽¹⁾ EÜT C 103 E, 30.4.2002, lk 205 ja EÜT C 331 E, 31.12.2002, lk 291.

⁽²⁾ EÜT C 149, 21.6.2002, lk 7.

⁽³⁾ EÜT C 278, 14.11.2002, lk 29.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi 4. juuli 2002. aasta arvamus (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata), nõukogu 18. novembri 2002. aasta ühine seisukoht (EÜT C 32 E, 11.2.2003, lk 1) ja Euroopa Parlamendi 12. märtsi 2003. aasta otsus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

- (12) Teatavatel juhtudel võib biokütusena kasutada ka õlitaimedest pressimise, ekstraheerimise või samalaadsete menetluste abil saadud, töötlemata või puhastatud, kuid keemiliselt modifitseerimata puhast taimeõli, kui see sobib kasutatava mootoritüübiga ning vastab heitmetega seotud nõuetele.
- (13) Uued kütusetüübid peaksid vastama tunnustatud tehnilistele standarditele, et tarbijad ja sõidukitootjad hakkaksid neid ulatuslikumalt kasutama ning et need leviks turule. Tehnilised standardid on ka heitmete ja heitmeseirega seotud nõuete aluseks. Uute kütusetüüpide tehnilistele standarditele vastavuse tagamisel võib esineda raskusi, sest standardid on enamjaolt välja töötatud tavapärase fossiilkütuste tarbeks. Komisjon ja standardiorganid peaksid jälgima arengut ning standardeid aktiivselt kohandama ja edasi arendama, eelkõige volatiilsuse osas, et oleks võimalik kasutusele võtta uusi kütusetüüpe ja samal ajal säilitada keskkonnakaitse tulemuslikkust käsitlevad nõuded.
- (14) Sõidukites puhtalt või segudes kasutatav bioetanool ja biodiislikütus peaksid vastama mootori optimaalse jõudluse tagamiseks kehtestatud kvaliteedistandarditele. Märgitakse, et diiselmootorites kasutatava bioloogilise diislikütuse suhtes, mis saadakse esterdamise teel, võiks kohaldada Euroopa Standardikomitee (CEN) rasvhapete metüülestrite (FAME) standardit prEn 14214. Vastavalt sellele peaks CEN kehtestama asjakohased standardid muudele Euroopa Liidu transpordisektoris kasutatavatele biokütusetoodetele.
- (15) Soodustades biokütuste kasutamist kooskõlas säästva põllumajanduse ja metsamajanduse tavadega, mis on sätestatud ühist põllumajanduspoliitikat reguleerivate normidega, oleks võimalik luua uusi maaelu säästva arengu võimalusi endisest turukesksema ühise põllumajanduspoliitika raames, mis võtab rohkem arvesse Euroopa turu vajadusi niid maaelu õitsengut ja multifunktsionaalset põllumajandust ning võiks avada uue, innovatiivsete põllumajandustoodete turu praeguste ja tulevaste liikmesriikide jaoks.
- (16) Nõukogu jõustas oma 8. juuni 1998. aasta resolutsioonis ⁽¹⁾ komisjoni strateegia ja tegevuskava taastuvate energiaallikate alal ning nõudis erimeetmeid biokütuste sektoris.
- (17) Komisjoni rohelistes raamatus "Euroopa energiavarustuse kindlust käsitlev strateegia" seatakse eesmärgiks, et 2020. aastaks asendataks maanteetranspordi sektoris 20 % tava-pärastest kütustest alternatiivkütustega.
- (18) Alternatiivkütused suudavad turgu hõlvata ainult juhul, kui nad on laialdaselt saadaval ja kui nad on konkurentsivõimelised.
- (19) Euroopa Parlamendi 18. juuni 1998. aasta resolutsioonis ⁽²⁾ soovitati viie aasta jooksul suurendada biokütuste turuosa 2 % võrra meetmepaketi abil, mis sisaldab maksuvabastust, finantsabi töötlevale tööstusele ning naftaettevõtetele kohustusliku biokütuste määra kehtestamist.
- (20) Optimaalne viis suurendada biokütuste osa siseriiklikel ja ühenduse turgudel oleneb varude ja tooraine kättesaadavusest, riigi ja ühenduse poliitikast biokütuste soodustamise ja maksukorralduse alal ning kõigi sidusrühmade ja lepinguosaliste asjakohasest osalemisest.
- (21) Riikide biokütuste kasutamist soodustav poliitika ei tohiks põhjustada selliste kütuste vaba liikumise ärakeelamist, mis vastavad ühenduse õigusega sätestatud ühtlustatud keskkonnakaitsele spetsifikatsioonidele.
- (22) Biokütuste tootmise ja kasutamise soodustamine võiks aidata vähendada sõltuvust imporditavast energiast ning kasvuhoonegaase. Peale selle on biokütuseid nii puhtalt kui ka seguna põhimõtteliselt võimalik kasutada olemasolevates mootorsõidukites ning praeguste mootorsõidukite kütusejaotussüsteemides. Biokütuste segamine fossiilkütustega võiks aidata vähendada kulusid ühenduse jaotussüsteemis.
- (23) Kuna kavandatava meetme eesmärki, milleks on kehtestada turustatavate ja jaotatavate biokütuste miinimummäära põhialused, ei suuda liikmesriigid meetme ulatuse tõttu täielikult saavutada ning seetõttu on eesmärk paremini saavutatav ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artikliga 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Nimetatud artikliga sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv kaugemale sellest, kui on vaja nimetatud eesmärgi saavutamiseks.
- (24) Tuleks soodustada teadusuuringuid ja tehnoloogiaarendust biokütuste säästva kasutamise alal.
- (25) Biokütuste suurema kasutamisega koos tuleb üksikajalikul analüüsida majanduslikku, keskkonnaalast ja sotsiaalset mõju, et otsustada, kas biokütuste sisaldust tavakütustes on soovitatav suurendada.

⁽¹⁾ EÜT C 198, 24.6.1998, lk 1.

⁽²⁾ EÜT C 210, 6.7.1998, lk 215.

- (26) Tuleks sätestada võimalus, et biokütuste loetelu, taastuvate ainete protsendimäära ja biokütuste transpordisektoris kasutatavate kütuste turule viimise ajakava saaks kiiresti kohandada tehnika arenguga ning kasutuselevõtu esimese etapi kohta tehtud keskkonnaekspertiisi tulemustega.
- (27) Tuleks kehtestada meetmed, et kiiresti välja töötada kvaliteedistandardid seoses biokütustega, mida kasutatakse mootorsõidukisektoris nii puhta biokütusena kui ka tava-päraste kütusesegude komponendina. Kuigi jäätmete bio-loogiliselt lagunev fraktsioon on potentsiaalselt kasulik biokütuste tootmise allikas, tuleb kvaliteedistandardi puhul arvestada jäätmete võimalikku saastatust, et vältida teata-vate komponentide esinemist, mis kahjustavad sõidukit või halvendavad heite kvaliteeti.
- (28) Biokütuste kasutamist ergutav tegevus peab olema koos-kõlas varustuskindluse ja keskkonnavalaste eesmärkidega ning iga liikmesriigi poliitiliste eesmärkide ja meetmetega. Seejuures võivad liikmesriigid kaaluda, kuidas majandusli-kult tõhusal viisil tutvustada biokütuste kasutamise võima-lusi.
- (29) Käesoleva direktiivi kohaldamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused, ⁽¹⁾

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Käesoleva direktiivi eesmärk on soodustada biokütuste ja muude taastuvkütuste kasutamist diislikütuse või bensiini asemel iga liikmesriigi transpordis, aidates sel viisil kaasa eesmärkide saavutamisele, nagu on kliimamuutustega seotud kohustuste täitmine, keskkonnasõbralik varustuskindlus ja taastuvate energiaallikate soodustamine.

Artikkel 2

1. Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:
  - a) *biokütused* – transpordis kasutatav vedel- ja gaaskütus, mis on toodetud biomassist;
  - b) *biomass* – põllumajanduslikust tootmisest (kaasa arvatud taimsed ja loomsed ained), metsatööstusest ja sellega seotud tootmisest pärit toodete, jäätmete ja jääkide biooloogiliselt lagunev fraktsioon ning tööstus- ja olmejäätmete biooloogiliselt lagunev fraktsioon;

⁽¹⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

- c) *muud taastuvkütused* – taastuvad kütused, välja arvatud biokütus, mis pärinevad direktiiviga 2001/77/EÜ ⁽²⁾ määratletud taastuvatest energiaallikatest ning mida kasutatakse transpordis;

- d) *energiasaldus* – kütuse miinimumkütteväärtus.

2. Biokütusteks loetakse vähemalt järgmisi tooteid:

- a) “bioetanool”: biomassist ja/või jäätmete biooloogiliselt lagunevast fraktsioonist toodetud etanool, mida kasutatakse biokütusena;
- b) “biodiislikütus”: taimsetest või loomsetest õlidest toodetud, diislikütuse omadustega metüülester, mis on mõeldud kasutamiseks biokütusena;
- c) “biogaas”: biomassist ja/või jäätmete biooloogiliselt lagunevast fraktsioonist toodetud kütusegaas, mida on võimalik puhastada maagaasile vastavate omadusteni ning mis on mõeldud kasutamiseks biokütuse või puugaasina;
- d) “biometanool”: biomassist toodetud metanool, mis on mõeldud kasutamiseks biokütusena;
- e) “biodimetüüleeter”: biomassist toodetud dimetüüleeter, mis on mõeldud kasutamiseks biokütusena;
- f) “bio-ETBE (etüül-*tert*-butüüleeter)”: bioetanooli põhjal toodetud ETBE. Bio-ETBE biokütusena arvatav mahuprotsent on 47 %;
- g) “bio-MTBE (metüül-*tert*-butüüleeter)”: biometanooli põhjal toodetud kütus. Bio-MTBE biokütusena arvatav mahuprotsent on 36 %;
- h) “sünteeilised biokütused”: biomassist toodetud sünteeilised süsivesinikud või sünteeiliste süsivesinike segud;
- i) “biovesinik”: biomassist ja/või jäätmete biooloogiliselt lagunevast fraktsioonist toodetud vesinik, mis on mõeldud kasutamiseks biokütusena;
- j) “puhas taimetõli”: pressimise, ekstraheerimise või samalaadsete menetluste abil õlitaimedest toodetud, töötlemata või puhastatud, kuid keemiliselt modifitseerimata õli, kui see sobib kasutatava mootoritüübiga ning vastab heitmetega seotud nõuetele.

Artikkel 3

1. a) Liikmesriigid peaksid tagama, et nende turgudele viiakse miinimumosa biokütustest ja muudest taastuvkütustest, ning seadma selleks siseriiklikud soovituslikud eesmärgid.
  - b) i) Kõnealuste eesmärkide kontrollväärtus on 2 %, arvutatuna energiasalduse alusel kogu transpordis kasutatava bensiini ja diislikütusest, mis on nende turgudele viidud 31. detsembriks 2005.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2001/77/EÜ, 27. september 2001, taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia kasutamise edendamise kohta elektrienergia siseturul (EÜT L 283, 27.10.2001, lk 33).

- ii) Kõnealuste eesmärkide kontrollväärtus on 5,75 %, arvatuna energiasalduse alusel kogu transpordis kasutatavast bensiinist ja diislikütusest, mis on nende turudele viidud 31. detsembriks 2010.

2. Biokütused võib teha kättesaadavaks järgmises vormis:

- a) puhtad biokütused või suur sisaldus mineraalõlide derivaatides vastavalt transpordisektori konkreetsetele kvaliteedistandarditele;
- b) biokütused segatuna mineraalõlide derivaatidega vastavalt asjakohastele Euroopa normidele, milles esitatakse transpordis kasutatavate kütuste tehnospetsifikaadid (EN 228 ja EN 590);
- c) biokütustest saadud vedelikud, näiteks ETBE (etüül-*tert*-butüüleeter), mille biokütuse protsendimäär vastab artikli 2 lõikes 2 nimetatud protsendimääradele.

3. Liikmesriigid kontrollivad, millist mõju avaldab selliste diisligasutamine selleks kohandamata sõidukites, milles on üle 5 % biokütust, ning võtavad vajaduse korral meetmed, et tagada vastavus heitestandarddeid käsitlevatele asjakohaste ühenduse õigusaktidele.

4. Liikmesriigid peaksid võetavate meetmete puhul arvesse võtma biokütuste ja muude taastuvkütuste eri tüüpide üldmõju ilmastikule ja keskkonnale ning võivad eelisjärjekorras soodustada nende kütuste kasutamist, mis ka konkurentsivõimet ja varustuskindlust arvesse võttes on keskkonnamõju suhtes väga kulutasuvad.

5. Liikmesriigid tagavad, et üldsus saab teavet biokütuste ja muude taastuvkütuste kättesaadavuse kohta. Müügipunktid peavad kasutama erimärgistust, kui mineraalõlide derivaatidesse segatud biokütuste protsendimäär rasvhappe metüülestri (FAME) või bioetanooli puhul ületab piirtaseme 5 %.

Artikkel 4

1. Liikmesriigid esitavad komisjonile enne iga aasta 1. juulit aruande, mis sisaldab järgmist:

- meetmed, mis on võetud, et soodustada biokütuste või muude taastuvkütuste kasutamist diislikütuse või bensiini asendamiseks transpordisektoris,
- riiklikud vahendid, mis on eraldatud biomassi tootmiseks energiakasutuseks muul otstarbel kui transpordis, ja
- transpordikütuse kogumüük ja turule viidud puhaste või segudes esinevate biokütuste ja muude taastuvkütuste osa eelmisel aastal. Liikmesriigid kannavad vajaduse korral ette kõigist toornafta või naftatoodete pakkumisega seotud erandlikest

asjaoludest, mis on mõjutanud biokütuste ja muude taastuvkütuste turustamist.

Esimeses aruandes pärast käesoleva direktiivi jõustumist teevad liikmesriigid teatavaks oma esimese etapi siseriiklikud soovituslikud eesmärgid. 2006. aastat hõlmavas aruandes teevad liikmesriigid teatavaks oma teise etapi siseriiklikud soovituslikud eesmärgid.

Kõnealustes aruannetes tuleb siseriiklike eesmärkide eristumist artikli 3 lõike 1 punktis b nimetatud kontrollväärtustest põhjendada ning aluseks võiks olla järgmised argumendid:

- a) objektiivsed tegurid, näiteks riigi piiratud potentsiaal biokütuste tootmiseks biomassist;
- b) vahendid, mis on eraldatud biomassi tootmiseks muul otstarbel kui energiakasutuseks transpordis, ning riigi transpordis kasutatavate kütuste turu konkreetset tehnilised või kliimatinimused;
- c) riigi poliitika, mille alusel jaotatakse samalaadseid vahendeid taastuvatel energiaallikatel põhinevate muude transpordikütuste tootmiseks ning mis on kooskõlas käesoleva direktiivi eesmärkidega.

2. Komisjon koostab hiljemalt 31. detsembriks 2006 ning seejärel iga kahe aasta järel Euroopa Parlamendile ja nõukogule hindamisaruande biokütuste ja muude taastuvkütuste kasutamise edusammude kohta liikmesriikides.

See aruanne sisaldab vähemalt järgmist:

- a) meetmete tasuvus, mis liikmesriigid on võtnud biokütuste ja muude taastuvkütuste kasutamise soodustamiseks;
- b) biokütuste ja muude taastuvkütuste osa edasise suurendamisega seotud majandusaspektid ja keskkonnamõju;
- c) biokütuste ja muude taastuvkütuste olustsükli väljavaade, kusjuures osutatakse võimalikele meetmetele, mille abil tulevikus soodustada neid kliima- ja keskkonnasäästlike kütuseid, mis võivad muutuda konkurentsivõimeliseks ja rentaabliks;
- d) biokütuste tootmiseks kasutatavate põllukultuuride järjepidevus, eelkõige arvesse võttes maakasutust, viljelusintensiivsuse astet, külvikorda ja pestitsiidide kasutamist;
- e) hinnang biokütuste ja muude taastuvate kütuste kasutamisele nende erisuguse toime seisukohalt kliimamuutusele ning kuidas need mõjutavad CO₂ heite vähendamist;
- f) ülevaade edaspidistest pikemaajalistest võimalustest seoses energiatootmise meetmetega transpordisektoris.

Komisjon esitab kõnealuse aruande põhjal vajaduse korral Euroopa Parlamendile ja nõukogule ettepanekud artikli 3 lõikega 1 ettenähtud eesmärkide süsteemi kohandamise kohta. Kui kõnealusest aruandest jäeldub, et soovituslikud eesmärgid jäävad tõenäoliselt täitmata põhjustel, millel puudub põhjendus ja/või mis ei rajane uutel teaduslikel tõenditel, käsitletakse ettepanekutes asjakohases vormis ka siseriiklike eesmäärke, sealhulgas võimalikke kohustuslikke eesmäärke.

Artikkel 5

Artikli 2 lõikes 2 sisalduvat loetelu võib kohandada tehnika arenguga artikli 6 lõikes 2 nimetatud korra kohaselt. Loetelu kohandamisel võetakse arvesse biokütuste keskkonnamõju.

Artikkel 6

1. Komisjoni abistab komitee.
2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse kõnesoleva otsuse artiklis 8 sätestatud.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 sätestatud tähtajaks kehtestatakse kolm kuud.

3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

Artikkel 7

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 31. detsembriks 2004. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendes meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 8

Käesolev direktiiv jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Artikkel 9

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 8. mai 2003

Euroopa Parlamendi nimel

president

P. COX

Nõukogu nimel

eesistuja

M. CHRISOCHOÏDIS